

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ 2013

Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μόνο σῶμα πού βλέπουμε νά ζεῖ, νά κινεῖται, νά ἐργάζεται, νά χαίρεται, νά ὑποφέρει, νά γηράσκει καί νά πεθαίνει. Εἶναι καί ἡ ψυχὴ ἡ ἀθάνατη, πού εὐρίσκεται ἐνωμένη μέ τό σῶμα, ὅσο ἐκεῖνο ζῇ. Ὅταν ὅμως πεθάνει τό σῶμα, ἡ ψυχὴ ζῇ, ὑπάρχει καί παραμένει ἀθάνατη. Εἶναι πνευματική ὑπόσταση, αἰώνια. Καί ἡ Ἐκκλησία, σάν φιλόστοργη μητέρα, δέν εἶναι μόνο γιά ὅσους ζοῦν στόν κόσμο τοῦτο, ἀλλά καί γιά τά παιδιά της πού κοιμήθηκαν καί ἡ ψυχὴ τους βρῖσκεται στόν πνευματικό κόσμο.

Ἡ Ἐκκλησία λοιπόν ἔρχεται βοηθός καί παρήγορος καί γι αὐτές τίς ψυχές. Παράδοση Ἀποστολική, ἀρχαία, εἶναι νά προσφέρονται δῶρα καί προσφορές, κεριά, λιβάνια, κανδήλια, ὑπέρ τῶν νεκρῶν. «Δεκτά γάρ ταῦτα Θεῶ καί πολλήν φέροντα τήν ἀντίδοσιν», λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, «Ἄς φροντίσομε γιά τήν ὠφέλεια τῶν νεκρῶν μας. Ἄς τοὺς δώσουμε τήν πρέπουσα βοήθεια, μέ ἐλεημοσύνες καί προσφορές, γιατί αὐτό τοὺς δίδει πολλή ἀνακούφιση καί κέρδος καί ὠφέλεια».

«Γιατί αὐτά δέν νομοθετήθηκαν στήν τύχη ἀλλά ἀπό τοὺς πανσόφους Μαθητές καί Ἀποστόλους τοῦ Κυρίου καί παρεδόθησαν στήν Ἐκκλησία, νά μνημονεῦει δηλ. ὁ ἱερέας πάνω στά ἄχραντα Μυστήρια τοὺς πιστοὺς πού ἐκοιμήθησαν», λέγει καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καί προσθέτει πῶς «ὅσοι λησμονοῦν καί ἀποφεύγουν νά τελέσουν τά νενομισμένα στοὺς νεκρούς τους θά ἔχουν εὐθύνη καί ἁμαρτία».

Ἡ στοργή αὐτή τῆς Ἐκκλησίας γιά τοὺς νεκρούς εἶναι καί μέγα μάθημα γιά τοὺς ζῶντες, γιατί τοὺς καλεῖ σέ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητός τους, στήν μετάνοια καί στήν σταθερὴ προετοιμασία γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς τους στήν αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἐκτός τῶν ἐβδομαδιαίων Σαββάτων καί δύο Ψυχосάββατα στά ὁποῖα μνημονεῦονται ὅλοι οἱ χριστιανοί ἀπό ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι ἐσχάτων.

ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Δ.Κ. ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Τό πρώτο Ψυχοσάββατο τό ὄρισαν οἱ Πατέρες τήν Κυριακή πρό τῆς Κρίσεως (Ἀπόκριω). Αὐτή τή μέρα ἡ Ἐκκλησία τελεῖ μνημόσυνα γιά τά παιδιά τῆς ποῦ πέθαναν σέ ξένη γῆ, εἴτε στή θάλασσα, εἴτε στήν ἔρημο γῆ, ποῦ γι' αὐτούς δέν ἔχουν γίνει κανονικά μνημόσυνα καί ἔχουν στερηθεῖ τήν ὠφέλειά τους. Οἱ Θεῖοι Πατέρες κινούμενοι ἀπό φιλανθρωπία ὄρισαν νά τελοῦνται μνημόσυνα ὑπέρ ὅλων «των κεκοιμημένων», γιά νά συμπεριλαμβάνονται καί κεῖνοι ποῦ δέν τούς ἔγιναν εἰδικά μνημόσυνα. Γιά ποιό λόγο ὅμως διάλεξαν οἱ Πατέρες αὐτό τό Σάββατο; Ἐπειδή θά τοποθετοῦσαν τήν ἐπόμενη μέρα τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ταιριαστά μνημονεύουν καί τίς ψυχές, γιά νά παρακαλέσουν τόν φοβερό Κριτή νά χρησιμοποίησῃ τή συνηθισμένη του συμπάθεια καί νά τίς κατάρταξῃ στήν ἀπόλαυση ποῦ τίς ὑποσχέθηκε.

Τό δεύτερο Ψυχοσάββατο τό τελεῖ ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἑννέα μέρες μετά τήν Ἀνάληψη τοῦ Σωτῆρος μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τό Σάββατο πρό τῆς Πεντηκοστῆς. Στό μνημόσυνο αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας, μνημονεύει ὅλους τους εὐσεβεῖς κοιμηθέντες ἀπό Ἀδάμ μέχρι σήμερα. Προσεύχεται γι' αὐτούς καί ζητᾷ ἀπό τό Χριστό ποῦ ἀναλήφθηκε στούς οὐρανοῦς καί κάθισε στά δεξιά του Πατρός νά τούς ἀξιώσῃ τήν ὥρα τῆς Κρίσεως νά δώσουν καλή ἀπολογία σ' Αὐτόν ποῦ θά κρίνῃ ὅλη τή γῆ. Νά παρασταθοῦν στά δεξιά Του, στή χαρά, μέ τό μέρος τῶν δικαίων καί στήν φωτεινή τάξη τῶν ἁγίων.

“Ὅπως ἀνακουφίζουμε τοὺς φυλακισμένους μέ ἀναψυκτικά κ.λ.π. ποῦ τοὺς πηγαινόμαστε, ἔτσι καί τοὺς νεκρούς τοὺς ἀνακουφίζουμε μέ τίς προσευχές καί τίς ἐλεημοσύνες ποῦ κάνουμε γιά τή ψυχή τους. Οἱ προσευχές τῶν ζώντων γιά τοὺς κεκοιμημένους καί τὰ μνημόσυνα εἶναι ἡ τελευταία εὐκαιρία ποῦ δίνει ὁ Θεὸς στοὺς κεκοιμημένους νά βοηθηθοῦν, μέχρι νά γίνει ἡ τελικὴ Κρίση. Μετὰ τήν δίκη δέν θά ὑπάρχει δυνατότητα νά βοηθηθοῦν...

Γι' αὐτὸ καί ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἔχει τὰ κόλλυβα, τὰ μνημόσυνα. Τὰ μνημόσυνα εἶναι ὁ καλύτερος δικηγόρος γιά τίς ψυχές τῶν κεκοιμημένων. Κι ἐσεῖς ἀδελφοί μου, στή Θεία Λειτουργία νά διαβάσετε κόλλυβα γιά τοὺς κεκοιμημένους. Ἔχει νόημα τὸ σιτάρι: «οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ» (Α' Κορ., 15,42).

